

[M. C. Jensen.]

vande", men det er ogsaa et Spørgsmaal, vi kan drøfte indenfor Udvalget.

§ 23 omhandler giftige Vandudløb. Dette Spørgsmaal er i Øjeblikket aktuelt. Forholdet er jo dette, at der til vore Fiskevande gaar adskillige Udløb, dels Kloakker, dels Afløb fra Fabrikker og lignende i Byerne, som forgifte Vandet paa en saadan Maade, at Fiskene ikke kan leve i det. Det volder ret stor Fortrød for Fiskerne. Paa mange Steder i vort Land, hvor der ligger en Fjord umiddelbart op til en By, er der gennem Tiderne opstaaet et Fiskeri, som Fiskerne har kunnet leve af. Saa vokser Byen sig efterhaanden stor, der anlægges adskillige Fabrikker, og Udløbet fra saadanne Fabrikker har bevisligt kunnet forgifte Vandet i en saadan Grad, at Fiskene ikke har kunnet trives deri. Nu kunde man sige, at saa maa Fiskene trække længere ud i Fjorden. Men om Foraaret og om Sommeren skal den lille bitte Fiskeyngel ind paa det grundede Vand; den trækker altid derind for at faa den Føde, som ligger der, og som passer til den, og for at vokse sig stor. Det er et Naturfænomen, som enhver Fisker og for øvrigt ogsaa en Del andre Mennesker er vidende om. Naar nu de Vandløb, der munder ud i Fjorden, indeholder saadanne Gifte, at Fiskene dør, er det indlysende, at det er til stor Skade for Fiskerne. Vi har haft adskillige Tilfælde i den senere Tid — jeg skal ikke nævne hvor —, hvor Fiskerne har klaget over den Skade, der forvoldes dem af saadanne Udløb.

Der findes i den nugældende Lov, saavel som i det foreliggende Lovforslag, Bestemmelser om Formen for Klage i saadanne Tilfælde. Den, der formener sig forurettet, kan indbringe Sagen for en Landvæsenskommission. Vi havde fra Fiskernes Side ønsket, at man tog Fiskerne mere med ved Bedømmelsen af disse Forhold. Man har imidlertid fra Ministeriets Side ment, at der ikke har været saa mange Klager og saa mange uheldige Forhold, at der har været Grund til at gøre nogen Forandring i Bestemmelsen paa dette Punkt, og af den Grund har Lovforslaget faaet en Affattelse, der omtrent svarer til den nugældende Lovs. Dog er der indført en Bestemmelse om, at Landvæsenskommissionen skal antage fiskerisagkyndig Medhjælp, der deltager i Behandlingen af Sagen, men ikke deltager i Afsigelsen af Landvæsenskommissionens Kendelse.

§ 27 omhandler Indplantning af Fiskeyngel samt Fredning af de indplantede Fisk, og disse Bestemmelser, som den højtærede Minister berørte i sin Fremsættelsestale,

maa hilses med stor Tilfredshed. Det er ganske givet, at naar Fiskerne ønsker og henstiller til Staten at støtte saadanne Indplantninger, og man fra Statens Side paa Grundlag af de videnskabelige Undersøgelser, der foretages, er klar over, at en saadan Indplantning er forsvarlig og vil være gavnlig, maa der foretages Foranstaltninger, som sikrer det størst mulige Udbytte af Indplantningen. Jeg er ganske tilfreds med, at Ministeren faar Beføjelse til at træffe de Foranstaltninger, som maa skønnes at være nødvendige.

Jeg har nu gjort Rede for det, jeg ønsker at sige om Kapitel 1, og gaar over til Kapitel 2. Kapitel 2 indeholder særlige Bestemmelser om Fiskeri i Limfjorden. For Fiskeriet i Limfjorden har der, som jeg nævnte før, været lovgivet gennem Aarene; ca. 100 Aar tilbage i Tiden kan man finde visse Bestemmelser, der tager Sigte paa at skabe ordnede Forhold for i hvert Tilfælde en Del af Fiskeriet i Limfjorden. Nu er Limfjordsloven indgaaet som et Afsnit af den almindelige Lov om Saltvandsfiskeri.

De Ændringer, der er indført i Limfjordsloven, er ikke egentlig mange og ikke særlig indgribende. Dog er de Maal paa Maskestørrelsen i Fiskeredskaber, som findes i den nugældende Limfjordslov, ikke medtaget i Lovforslaget, fordi Fiskerne ikke har nogen som helst Interesse i at bruge Redskaber med mindre Maskevidde end anført i den gældende Lov. Man har efterhaanden faaet Forstaaelsen af, at det, der har den allerstørste Betydning for Fiskeriet, for Fredningens Gennemførelse og for Fiskeriets Opretholdelse, er Maalbestemmelserne for Fisk; naar man har et Mindstemaal, der i hvert Tilfælde sikrer, at den Fisk, der indbringes til Salg, er en nogenlunde god Handelsvare, har man ingen som helst Interesse i at fange mindre Fisk, som skal smides ud igen. Det er altsaa Grunden til, at man ikke har set nogen Interesse i at opretholde disse Maskeviddebestemmelser for Limfjordsfiskeriets Vedkommende, og derfor er Bestemmelserne ikke medtaget i Lovforslaget.

Limfjordsloven omhandler mange andre Spørgsmaal. Der er Bestemmelser om, hvornaar man maa anvende visse Fiskeredskaber, Bestemmelser, som er gaaet over fra den nugældende Lov, og der er Bestemmelser om, hvilken Linelængde man maa anvende til de forskellige Redskaber i Limfjorden. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Linelængden er der i Lovforslaget indført en Bestemmelse, som tilfredsstiller de Ønsker, Fiskerne deroppe nærer, og ikke mindst